Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1862.

Εὐγενέστατε Κύριε Χαριτώνυμε.

Μετὰ μεγίστης μου ἠχαριστήσεως ἔδοσαν προσοψιδεῖσαν ἡμῖν τῇ ἰσχύϊ τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. Συγχαίρω ὑμῖν διὰ τοῦτο ἐξαίρετα, μετὰ τοῦ ἀναπολεχοῦ σεβασμοῦ μου, ὅτι διὰ τοῦ ἐρευνωμένου ὑμῶν βιβλιαρίου τῆς ἀρχαῖας σωτηριολογικῆς ἱστορίας δείξετε κατανοήσεις σοφὰς προσοχὰς πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἡμετέρου κλάδου, ἐμπειρίας τῆς ἐκπεπαιδευμένης τοῦ ἱστορικοῦ, ἐπιμελείας τοῦ γένους τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἱστορικοῦ, ἐπιμελείας τοῦ ἀνδρὸς τῆς αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης, καὶ φρονήσεως τοῦ ἐπιστήμονος τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς τῆς ἀνατολῆς, ἐπιμελείας τῆς ἐπιστήμης τοῦ Α. Α. 30 Σ. ὑμῶν βασιλείας. Πρόθυμος τοῦ διατελῶ σας

Βασίλειος Π. Βοβίνης.